

net – med rette – finder, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, kan offentligheden – på grund af nævnets afvisning af sagen – bibringes den opfattelse, at nævnet reelt har taget stilling til klagen.

Dette forhold forstærkes yderligere, såfremt politiet – forinden sagen behandles i nævnet – foretager den »forudgående« undersøgelse, således at nævnets kompetence til at træffe afgørelse om, at sagen skal undersøges, hermed gøres illusorisk. Samtidig får offentligheden herved det indtryk, at vigtigere klagesager generelt afvises.

På denne baggrund finder Advokatrådet, at klagesagsbehandlingen må tages op til fornyet overvejelse. Det bemærkes herved, at det blandt de beneficerede advokater, der i de stør-

re byområder er medlemmer af lokalnævnene, er en udbredt opfattelse, at man, såfremt forholdene ikke ændres, bør udtræde af lokalnævnene.

Efter Advokatrådets opfattelse bør det overvejes at lade klagesagernes efterforskning varetage af et kontrolorgan uden for politiets almindelige over-/underordelsesforhold, eventuelt i form af en særlig efterforskningsgruppe, f.eks. rigspolitichefens rejsehold.

Såfremt en sådan ændring blev gennemført samtidig med, at det blev pålagt politiet at undlade at gennemføre en selvstændig efterforskning i en klagesag, ville lokalnævnenes kompetence til at bestemme, at en klage skal undersøges, få reel værdi.

P. R. V.

Ole Stig Andersen